

12 juni

Hoe Kees een gratis biertje bemachtigde

Eerst maar even het verhaal van gisteravond. Na douchen en typen liepen we de stad Angoulême in. Het was een leuk gezicht om de was met het logo van de tourclub te zien hangen aan de balkons en uit de ramen. De gebakjes in een etalage van een patisserie lonkten zo verleidelijk, dat we met z'n vijven naar binnen stapten. Even later zaten we aan de frambozen- en chocoladetaart plus thee en chocolademelk. Daarna liepen we naar de kathedraal, de gevel was mooi versierd met veel beeldhouwwerk, het leek wel een stripverhaal. Op een plein stond trouwens een beeld van Hergé, waarschijnlijk is deze geestelijk vader van Kuifje in deze stad geboren. We verzamelden op een terras. De Fransen waren in de ban van de voetbalwedstrijd Uruguay-Frankrijk, die om half negen begon. De ober had de kleuren van de vlag op zijn wang geschilderd.

Ruud Veken en Kees Swinkels hadden een Vietnamees restaurant uitgezocht, waar we prima gegeten hebben. Dan terug naar het hotel (uitstekende accommodatie) en slapen. Wim en ik hadden de sleutel van de kamer bij de receptie afgegeven. Die bleek hermetisch gesloten te zijn toen we terugkwamen. Geen nood, even bij de burens over het balkon klimmen en zo konden we toch *op toid te bed*.

En dan nu zaterdag 12 juni. De fietsers rijden weg bij een stralend blauwe lucht. Ruud en ik gaan boodschappen doen bij de Intermarché, meteen ook maar voor morgen. Dan zetten we koers naar het fraaie stadje Aubeterre-sur-Dronne. We bekijken de ondergrondse kerk uit de 12de eeuw, die is uitgehouwen in de rotsen. Deze primitieve kerk werd gebouwd op een zeer oude begraafplaats. De kerk Saint Jacques bezocht en een kaarsje gebrand voor de fietsers. Dat heeft vast geholpen, want wanneer we in het afgelegen gehucht komen waar we de koffiestop afgesproken hebben, is er in de verste verte geen café te bekennen. Onderweg hebben we al kennisgemaakt met fietspelgrim Jan uit Zeist en hem uitgenodigd voor een kopje koffie. Maar helaas... Bij een groot huis met Chambres d'hôtes bel ik in arren moede aan. In mijn beste Frans leg ik uit dat we met een groep van 14 fietsers zijn en dat we een plekje zoeken om uit te rusten (het lijkt het kerstverhaal wel). 'Spreekt u maar Nederlands, hoor!', zegt de vriendelijke mevrouw, we kunnen bij haar

koffie drinken. Ook twee Engelse fietsers nodigen we uit om mee naar binnen te gaan. Het hek zwaait open voor de auto met aanhanger. We zitten op het terras, onder de boom en de parasol. Wat een unieke plek! Er is gelegenheid om te overnachten plus zwembad en de eigenaresse kookt iedere avond voor haar gasten. Het huis is een klein kasteeltje met een hal en schitterende eetzaal, het toilet is in de kapel. Even reclame: het adres is 24410 Servanches, www.lepetitchateauservanches.com 0033 553908807.

Ook Jan arriveert, hij is al een maand onderweg en torst bagage en tent mee op zijn fiets. We delen koek en bananen uit aan hem en aan de Engelsen. We zitten daar echt prachtig, maar na twee keer koffie stappen de fietsers weer op.

Jan vertelt over zijn tocht en zegt dat er zegen rust op de route naar Santiago. Veel dingen gebeuren 'toevallig' ten goede. Dat heeft hij zelf ook gemerkt toen hij pech had en nu weer bij de ontmoeting met ons. Na drie dikke zoenen stapt hij weer op z'n fiets, het onbekende tegemoet.

Ook wij trekken weer verder zuidwaarts. De rit voert door onafzienbare wijngaarden, heuvel na heuvel, met daartussendoor de huizen/landhuizen/kasteeltjes van de wijnboeren. De graanvelden hebben we nu definitief achter ons gelaten.

Vlak voor het beroemde wijnstadje Saint Emilion hebben we de broodstop. Natuurlijk bij de wijnranken. In het stadje zelf is het erg druk, de auto's van de toeristen staan allemaal buiten de plaats geparkeerd, er is één richting verkeer, voor ons was het lastig om daar een goede plek te vinden voor de picknick.

Vandaag zijn we op de helft van de tocht: negen dagen gefietst en nog negen dagen te gaan. Het was een dag zonder lekke banden of andere schade.

We zitten nu in een hotel in Cadillac, de fietsers waren om vijf uur binnen. Lekker een biertje, cola of een wijntje (en zoute pinda's), wanneer de evaluatie aan de gang is (onder leiding van Ruud) begint te regenen. Het is maar een klein buitje, maar iedereen is bij dat hij/zij er is.

Vandaag vertelt Cees Koeman hoe zijn dag eruit zag.

Het begon in Angoulême. Daar hadden we een verkorte route gepland, die om één of andere reden niet is uitgevoerd. Dus gingen we nog alternatiever en

kwamen we uit op hetzelfde aantal kilometers als op de beschrijving stond. De hoogtemeters staan bij mij niet op de rol vermeld. Er wordt beweerd dat het lichte routes zijn, maar 1.800 hoogtemeters op 160 kilometer is bepaald niet makkelijk. Persoonlijk heb ik er (nog) geen moeite mee, maar voor sommigen was het een pittig zware dag. We hebben een goede leermeester onder ons: Cees Swinkels, die ons de juiste aanwijzingen geeft. Het landschap was vandaag zeer afwisselend, van landbouw ging het over in zonnebloemeteelt in wijnbouw. Onderweg kwamen we een klein stukje tegen met cypressen, wat mij deed denken aan Toscane. De koffiestop gevonden bij een Nederlands echtpaar, dat viel zeer goed in de smaak. Compliment voor de begeleiders! (Dank je wel!) In Saint Emilion hebben we een stempel gehaald, daar moesten we lopen over de kasseien. Het kostte me bijna mijn schoenen, ik heb namelijk fietsschoenen en geen loopschoenen, dus ik wil zo weinig mogelijk lopen. Maar nu heb ik het alweer hersteld.

Bij Sant Emilion hadden we een leuke stop aan de rand van een wijngaard. Daarna een mooie route door de bossen tot Cadillac. We reden het stadje binnen en op een terras zaten de mensen te applaudisseren. Daar stopte ik en daar werd me een biertje aangeboden wat ik spontaan onder gejuich opdrank, waarna ik weer op tijd kon aansluiten bij de groep. Een prachtige finish dus!